

9. mistrovství světa SKIF v Tokiu

- Setkání s legendou Shotokan karate-do pokračuje

Chrám v Kyotu

Dne 30. 10. odletěl do Tokia 16členná sportovní výprava vedená zkušenými mistry a trenéry karate-do Romanem Kohoutkem a Petrem Petříkem ze Strakonic, Kamilem Gužkem z Hradce Králové a Vítěm Štencem z Brna. Tato výprava do země vycházejícího slunce byla jakýmsi cílem a pomyslným mezníkem na naší cestě karate-do. První část našeho pobytu v Japonsku jsme plně věnovali sportovním výkonům a důstojné reprezentaci České republiky na MS. V druhé části jsme se snažili načerpat co nejvíce kulturních a především duchovních zážitků a podnětů pro další cestu, trénink a především výchovu našich žáků.

Po předcházejících zkušenostech z velkých mezinárodních sportovních soutěží v karate (MS, ME) musím konstatovat neuvěřitelné organizační schopnosti japonských pořadatelů. Kombinace perfektní organizace, tolerance, pochopení a úcty k druhým, přinesla všem účastníkům MS, kteří respektovali organizační a registrační pravidla SKIF, velice pohodový a klidný průběh celého turnaje.

Před zahájením MS se uskutečnily zkoušky na mistrovské stupně z technické způsobilosti. Z České republiky se této zkoušek zúčastnilo 6 adeptů a všichni je úspěšně složili. Roman Kohoutek ml. 1. dan, Petr

Báčka 1. dan, Kamil Guzek 3. dan, Karel Kaňka 3. dan, Karel Kolerus 5. dan a Roman Kohoutek st. 5. dan.

Vlastní MS probíhalo ve třech dnech a zúčastnilo se ho 1100 borců z 69 zemí světa. První den (pátek 3. 11.) se mezi sebou utkaly žákovské kategorie, dorostenci a veteráni ve sportovních disciplínách kata a kumite.

Zde za nás tým nastoupila nejmladší členka výpravy Káťa Pechová (11 let) v kategorii kata, Petra Buchtlová (12 let) v kategorii kata, Roman Kohoutek ml. (17. let) v kategorii kata i kumite a Petr Báčka, též v kategoriích kata i kumite. V odpoledních hodinách přišli na řadu nejstarší účastníci naší výpravy. Karel Kolerus (42 let) v kategorii kata i kumite a Petr Petřík (41 let) v kategorii kumite. V těchto věkových kategoriích byli závodníci rozděleni pouze podle věku bez ohledu na jejich váhu. Bylo velmi zajímavé sledovat v jeden den sportovní klání těch nejmenších tzn. desetiletých karatistů, až po ty nejstarší v kategorii veteránů 60–64 let.

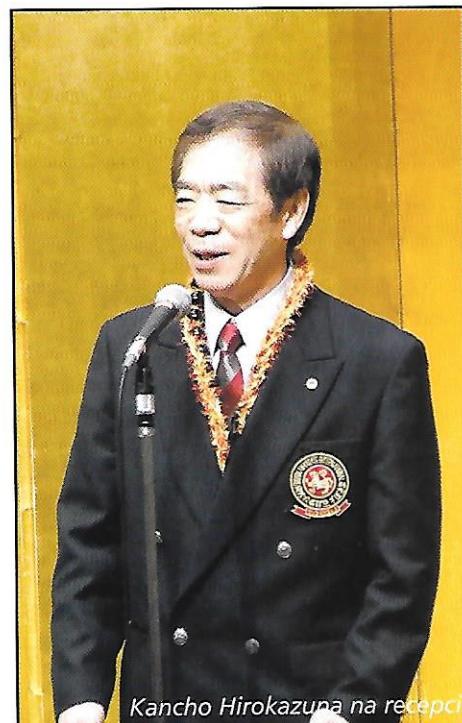
Druhý den (sobota 4. 11.) byl dnem juniorských a seniorských kategorií. I zde jsme měli své zástupce. Junior František Mach zabojoval velice pěkně v kategorii kumite +80 kg, když jej až ve třetím kole zastavil ve vyrovnaném zápase japonský reprezen-

V roce 2004 se uskutečnila historicky významná událost v dějinách českého karate. Českou republiku navštívila vůbec poprvé legenda světového karate, pan Kancho Hirokazu Kanazawa (10. dan), prezident Shotokan karate-do International Federation (SKIF). Již při této první návštěvě a mezinárodním semináři ve Strakonicích byly položeny základy k dlouhodobé spolupráci mezi centrálovou SKIF v Tokiu a Českou republikou.

Organizátorem této spolupráce byl a je senpai Roman Kohoutek a jeho škola bojových umění Bushido Strakonice. V roce 2005 následoval druhý mezinárodní seminář karate SKIF v České republice (Fighters 1-2 2006). Tohoto semináře se zúčastnil též mistrův nejstarší syn, sensei Nobuaki Kanazawa (mistr světa v kumite v roce 2001). Při této návštěvě padlo definitivní rozhodnutí, Česká republika jako nová země v SKIF byla pozvána na 9. mistrovství světa karate SKIF v Tokiu.

Toto mistrovství světa se konalo v tokijské městské sportovní hale ve dnech 3.-5. 11. 2006.

tant Nakano. V seniorských kategoriích se též hodně hezký předvedl Vít Štencl v kategorii kata a kumite -75 kg. Další pěkné zápasy svedl Kamil Guzek (senior) v kategorii kumite -75 kg a Michal Kříž (senior)

Kancho Hirokazu na recepci

v kategorii kumite +75 kg. Jako poslední se pokusil dosáhnout na medailové pozice zkušený Karel Kaňka. V kategorii kata se mu však nedářilo zcela dle jeho představ a výřadila ho drobná chyba v jinak pěkně zacičené kata. V kumite +75 kg zastavilo jeho cestu za úspěchem vážné zranění stehenního svalu.

Třetí den 9. mistrovství světa SKIF byl ve znamení semifinálových a finálových zápasů a velice zajímavých a emotivních zápasů národních týmů.

V kategorii týmů jednoznačně kralovali Japonci. Vybojovali zlaté medaile jak v kategorii kata, tak i kumite, a to muži i ženy. I v individuálních disciplínách získalo Japonsko největší množství medailí. Z ostatních zemí se na stupních vítězů nejčastěji

objevovali borci z Ázerbájdžánu, Itálie a Venezuely. Za zmínku jistě stojí výsledek v kategorii kumite senioři -75 kg, neboť by se dalo říci: „legenda pokračuje“. V této kategorii se stal mistrem světa po strhujícím finálovém zápasu Fumitoshi Kanazawa, nejmladší syn Kancha Hirokazu Kanazawa.

Jednoznačným zlatým hřebem mistrovství světa pak byla kategorie Grand Champion, ve které se utkali medailisté ze všech váhových mužských kategorií.

V této kategorii soupeři neměli chrániče na rukou a některé zápasy trvaly až 5 minut čistého času nebo do výše hodnocení 6x vazari. Vítězem v této kategorii se stal Ázerbájdžáнец Farz Najafov před Japonci Iwakura Nagayukim a Fumitoshi Kanazawou.

Součástí programu 9. MS SKIF byly i demonstrace různých forem a stylů karate, ale i ostatních bojových umění. Zde jsme měli možnost například vidět ukázku boje s mečem a obranu proti meči v podání samotného Kancho Hirokazu Kanazawy. Uzávěrečný džiu-ipon – kumite se představil zástupce českého velvyslanectví v Japonsku pan Ivan Vlček. Zcela ojedinělým a strhujícím zážitkem bylo vystoupení skupiny japonských bubeníků. Pro účastníky MS byly též zorganizované dvě velké společenské recepce. Recepce na uvítanou se konala ve vyhlídkové galerii (45. patro) tokijské metropolitní radnice. Této recepce se zúčastnil omezený počet účastníků z každé země a významní představitelé tokijského sportovního i politického života.

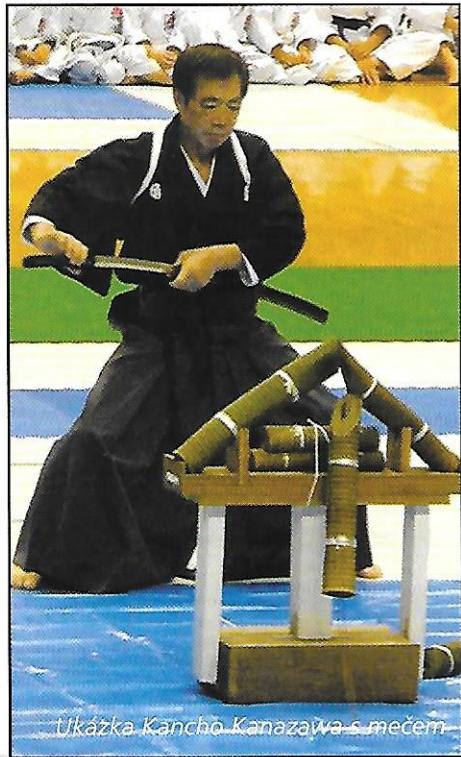
Druhá party na rozloučenou byla určena pro všechny účastníky turnaje a nesla se ve velice přátelské atmosféře, umocněné kromě tradiční japonské pohostinnosti i všudypřítomnou radostí vítězů a jejich týmu.

Též jsme využili pozvání od pana Kanazawy a zúčastnili jsme se v následujícím týdnu tréninku v jeho „domácím“ dojo. Trénink vedl osobně Kancho a sensei Manabu Murakami. Neopakovatelným zážitkem byla na závěr zorganizovaná malá party přímo v dojo, předání drobných dárků a rozloučení s našimi japonskými přáteli.

Po skončení MS se nám otevřel prostor pro další velice významnou etapu naší výpravy, a to maximální využití cesty do Japonska pro rozšíření našich duchovních a kulturních obzorů a teoretických znalostí získaných z knih a časopisů. Touto etapou bylo cestování po Japonsku spojené s návštěvami různých měst a městeček, šintoistických a buddhistických chrámů, hory Fuji, zenových zahrad a parkových komplexů. Jedna věc je totiž tyto úžasné stavby a věci vidět na fotografiích, ale úplně jiný nesdílitelný rozměr pocitu získáte, když se v těchto místech pohybujete a stáváte se, byť na krátkou dobu, jejich součástí.

Již během turnaje jsme dobíjeli energii v zenových zahradách v Tokiu, v parkovém komplexu Yoyogi či v prostorách zahrad císařského paláce. Jedna z prvních cest mimo území Tokia vedla ke hrobu zakladatele Shotokan karate-do, pana Gichina Funakoshiho.

Tento hrob se nachází v rozsáhlém areálu několika buddhistických chrámů u městečka Kita Kamakura jižně od Tokia. Nedaleko odtud je jedna z největších bronzových soch Buddhy v Japonsku, tzv. Buddha z Kamakury. Tato socha je z roku 1252, měří 13,35 m a váží neuvěřitelných 121 tun. Kromě úžasné a odlišné architektury jsme čím dál tím více vnímali i velmi rozdílné chování místních obyvatel. Již když jsme se pochýbovali v Tokiu, tak jsme zjistili, že nikde na ulicích nejsou odpadkové koše ani popelnice. To ale koneckonců vidíme i u nás, ale co bylo velice zajímavé a obdivuhod-

Ukázka Kancho Kanazawa s mečem

Michal Kříž a Petr Petřík

né, na ulicích nikde neležely vůbec žádné odpadky (ani nedopalky cigaret či obaly od bonbonů a žvýkaček). Ať jsme přišli do kontaktu s Japonci v jakémkoliv společenském postavení, byli vždy zdrojilí a slušní. Všude byla přítomná sebekázeň, smysl pro povinnost a úcta k sobě navzájem. Kdykoliv jsme potřebovali poradit, vždy se u nás zastavilo několik kolemjdoucích a snažili se pomoci. Chování místních obyvatel byl obrovský zdroj inspirace pro nás i naše žáky, a to nejen v oblasti výcviku bojových umění, ale v přístupu ke svému okolí a každodennímu životu vůbec. Bohužel dosti často zaznívá i názor: „to vиш, my nejsme Japonci“, ale není to příliš snadné zbavit se takovýmto konstatováním odpovědnosti za své chování?

Závěrem lze říci, že jsme prožili 14 neopakovatelných dnů, nabitéch vrcholnými sportovními zážitky, kulturními i duchovními poznatky, ale i kulinářskými zkušenostmi.

Je namísto poděkovat zde všem organizacím a lidem, kteří výpravu české reprezentace na 9. mistrovství světa SKIF v Tokiu podpořili, a to jak finančně, tak morálně. Bez jejich pomoci by nebylo možné tuto akci naplánovat, zorganizovat a finančně zajistit.

Přál bych si, aby každý z nás si z jakékoliv takovéto výpravy odnesl vždy něco nového a pozitivního, co by nás a naše žáky vedlo vpřed po té správné cestě.

Petr Petřík Pegas

František Mach a Petr Petřík